

De junirit: water, water, veel water*door Rein - 30 juni 2012*

Het thema van deze rit werd meer dan waargemaakt de zondag voor de rit. Het hield niet op met regenen. Peter was zo verstandig de rit op zaterdag nog een keer te rijden met zijn zoon. Om twee redenen goed. Hij kwam nog een paar wegafsluitingen tegen en het was die dag wel droog.

De aanmeldingen waren een week voor de rit nog een beetje droog. Maar na een hartverscheurende oproep stopte de teller in de buurt van de 20 motoren. Met nog een paar duo's. Verstandig om de start en lunch daar even van op de hoogte te brengen.

Op de dag zelf nog weer twee afmeldingen, een spontane ops check en een lege accu die niet meer wilde laden. Maar er zijn altijd spontane deelnemers die het risico nemen en uit de goedheid van hun hart de appelgebak wegwerken.

Ook altijd leuk, verwerk een puzzeltje in de aanloop en kijk hoeveel mensen goed lezen. De slachtoffers staan op een verkeerd parkeerterrein en hebben de keuze. Heel ver omrijden via Gouda of ten overstaan van het hele restaurant over een voetgangers bruggetje naar de goede kant. Het bruggetje bleef leeg maar er is wel omgereden.

Wat wel goed is gelukt deze keer, tanken. Geen tussentijdse vulbeurten dus bij de start nog getankt.

De zomer valt dit jaar op vandaag. Het is prachtig weer. De voeringen zijn uit de jassen maar iedereen blijft de beschermende kleding netjes dragen.

Ik ben altijd blij als ik mensen op de rit tegen kom waarvan ik me afvraag of het goed met ze gaat. Anne zag er weer patent uit. Is flink geschrokken maar weer herstellende. Henk kwam toch nog, met gelifte leden en de hechtingen er nog in. Nog even afwachten maar zag er goed uit. Jaren jonger.

Ted Stellema, Jan van Swinderen, ook mensen die je niet ieder rit ziet maar er goed uitzagen.

Lekker langs het water over de Lekdijk

En dan zijn er een paar die goed onderweg zijn om regulars te worden, Gert, Otto, Karel. Dat wordt nog moeilijk besluiten wie er eind dit jaar in aanmerking komt voor de trofee voor jong aanstormend talent. Jan zal die met moeite afstaan. Hij heeft naar mijn weten nog geen rit gemist sinds de uitreiking.

De rit was al eerder in digitaal formaat beschikbaar. De wijzigingen zijn vandaag beschikbaar op card formaat. Uitstekende voorbereiding maar ik blijf van de verrassing houden en laat het over mij heenkomen. Vooral ook omdat de Garmin in dat vakje zit waar net de sleutel afbreekt in

het slot. Gelukkig reservesleutel bij me voor het contact. Goede tip, neem een reserve sleutel

mee in je jaszak. Niet in de afgesloten koffer.

Die hele grote club motoren in beweging krijgen vergt enige tijd. Peter houdt even een korte toespraak. Opbeurend en inspirerend.

En daar gaan we. Eerst even terug richting Bodegraven en dan de polder in Via de Zuidzijde langs de Wieringerschans, klein fort. Om de put van Broekhoven heen. Weiweg en Lage eind. En in Hekendorp een echte haarspeldbocht, een van de weinigen van Nederland. Geen berg maar een dijk die je op moet.

Via Vlist naar Schoonhoven en daar de dijk op.

De eerste stop, langs de Lek

In de buurt van Lopik is het alweer tijd om even de benen te strekken. Ook natuurlijk weer even naar elkaars motor kijken. Ik peuter het afgebroken stukje sleutel uit het slot en kan daarna weer navigeren. Opgelost.

We staan hier lekker in het zonnetje maar we komen om te rijden. Peter gaat vooruit want hij wil iedereen op de gevoelige plaat vastleggen. We geven hem een voorsprong en gaan dan al dansend de dijk langs. En ja hoor Peter ligt in de berm met de camera in de hand.

Heerlijk rijden over de Lekdijk

Bij Nieuwegein hergroeperen en dan in colonne door de kom heen. Weer langs de dijk. We gedragen ons keurig. Wij zullen er

niet de reden van zijn dat het motorrijden langs de dijken wordt verboden. Zie ik onderdit bewind ook niet gebeuren, kabinet van minder regels. Het aantal bejaarde fietsers valt me ook mee vandaag. Komt waarschijnlijk door de regen van de voorgaande dagen. Die elektrische fietsen moeten nog opdrogen en weer worden opgeladen.

De pont naar Beusichem

Net voor Wijk bij Duurstede pakken we de pont naar Beusichem. De pont is groot genoeg voor iedereen. Mooie inkomsten voor de veerman maar wie betaald hem? Dat is geregeld.

Door de waarden rijden we naar het prachtige plaatsje Buren. Voor de koningsgezinde onder ons een plaatsje met betekenis. Mij doet het niets, maar het is wel een mooi dorp.

We slingeren langs de Linge via Buurmalsen, Tricht en Vianen naar Beesd. En daar is een zeer fraaie uitspanning die op ons heeft gerekend; de Notenboom. Prachtig terras en achter een hele mooie moestuin. De dames in het gezelschap hebben mij verzekerd dat die tuin erg mooi was. Wij laten ons aan de lokale spijzen. Maar vooral aan het ruime assortiment aan uitsmijters en lunchdissen.

Nu kom je met ruim 20 man ergens aan en maar zelden heb ik zo snel drinken en eten op tafel zien verschijnen.

Men stond er echt klaar voor. De pan stond waarschijnlijk al op het vuur en de eieren gingen erin toen het eerste geronk van motoren hoorbaar was langs de Lingedijk. Ik ben zwaar onder de indruk van deze efficiency.

De Notenboom in Beesd; prachtig terras

Iets minder is de parkeerplaats, er moet iets te klagen zijn tenslotte.

Dat grind ziet er landelijk uit maar niet echt de vriend van jiffy's. Henk leent mij een plakje met een koordje eraan. Hoef je niet te bukken.

Diezelfde Henk houdt het na de lunch voor gezien. Er is waarschijnlijk een hechting geknapt en voor het gezicht moet daar even naar gekeken worden. Wij willen ook dat je er mooier van wordt! Ik heb uitermate gezellig geconverseerd aan tafel. Met dames erbij gedragen de heren zich altijd beter. Met Ytsie en Hans weer even bijgepraat. Tussen neus en lippen door begrepen dat Paul een kleinkind heeft. Op een of andere manier had ik hem met zijn eeuwig jeugdig uiterlijk nog niet in die categorie gezien.

Wat ook vermeld dient te worden is dat Otto twee lotgenoten heeft meegenomen. De namen zijn mij ontschoten ik meen dat er een Mark tussen zat. Een Ducati en weer zo'n GS. De mannen hebben lekker meegereden. Nog geen aanmelding gezien. Ze mogen nog een keer gratis als introducee mee.

In de rij, wachtend voor de pont naar Schoonhoven

Karel is weer op een zeer aparte motor. Een Honda weliswaar maar een Japans model uit de parallel import. Helaas is er met de koppeling gerommeld desondanks komt hij goed mee.

We hebben ons allemaal weer in het warme pak gehesen. En daar gaan we weer. Naar Leerdam. Binnendoor naar Meerkerk. De Zouwendijk naar de Lek bij Sluis. En dan naar het Westen langs het mooiste dorp hier in de omgeving: Ameide.

Vervolgens bij Nieuwpoort om de kerk heen. En daar is de pont naar Schoonhoven alweer. Ook die doet goede zaken met onze

club aan boord.

We hadden even de hoop daar Luuk te treffen maar die was inmiddels vanuit Oostenrijk zo doorgezeten dat hij er nog niet was.

Lopik, Montfoort en via Linschoten naar Woerden.

Hier wordt het even moeilijk. Hoe krijg je zo'n grote groep langs zoveel stoplichten en kruisingen? Simpel, je verteld iedereen dat ze Zegveld en dan Woerdense verlaat aan moeten houden. Daar hergroeperen.

Goed aanvalsplan en we gaan ervoor. Dat lukt aardig in groepjes maar het maakt ook een beetje zenuwachtig. Nog voor Zegveld lukt het ons weer te verzamelen. En dan gaat het even fout. Bij het wegrijden blijft Wout staan. Maar bijna niemand ziet dat. Ik zie hem zwaaien en besluit maar even te wachten. Ook zie ik zijn koplamp een aantal keren dimmen. Dat ziet er niet goed uit. Je ziet het door de integraalhelm ook aan zijn ogen. Maar vooral het handgebaar zegt mij alles. Accu is plat. We doen twee pogingen om aan te duwen maar geen succes. Mijn longen hangen buiten en mijn rug is doornat. Maar nog geen kuchje van de motor.

Sky Riders bij de Meije

Wout besluit de ANWB te bellen die beloven te komen. Het heeft geen zin dat ik wacht bovendien kan ik de rest van de groep vertellen wat er aan de hand is. Harry spreekt de voicemail van Harry nog even in.

Over de sluis bij Woerdense Verlaat

Onderweg naar de Hoef kom ik Evert nog tegen hij zwaait maar is er even snel weer vandoor. Later blijkt mij dat hij onderweg is naar een klusje.

Bij Woerdense verlaat mag ik het dorp niet in van een agent. Niet alleen ik wordt tegen gehouden maar iedereen. Zal toch niet zijn dat ze onze club als criminele organisatie hebben aangezien en nu iedereen aan het fouilleren zijn?

Nee, er is een echte misdaad begaan.

Onze mensen zijn bezig om elkaar over een sluisje te helpen,

waarvan de Garmin beweerd dat het kan. Kijk naar de foto's op onze site en huiver.

Ik heb de Hoef in mijn Garmin ingetypt en wordt een heel smal weggetje opgestuurd. Dat wordt nog smaller en ook opgebroken i.v.m. beschoeiing werkzaamheden. Niet leuk maar ik moet verder. Aan de andere kant van het water zie ik Jaap en Luuk gaan. Hoe kom ik daar? Na de volgende bocht blijkt er een brug te zijn en dan ben ik ineens als eerste bij het restaurant. De rest is nog aan het pielen bij de sluis.

De beschikbare tijd mijnerzijds is echter wel verstreken. Dus als de rest aankomt zetten is het voor mij tijd te gaan. Terug naar de werkelijkheid en over de snelweg weer naar andere zaken. Mooie rit, vreemd einde voor mij. Maar bedankt Inge en Peter, goed gedaan.

Aankomst bij het eindpunt: de Strooppot